

สาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ คำสอน เรื่อง การภวานบาทวันทามารีย์	
ออกแบบโดย นางสาวนิตา ทวีชัยไพศาล	โรงเรียน เซนต์โยเซฟแม่ระมาด

1. สร้างบรรยากาศ

- เชิญชวนให้นักเรียนสวดบทวันทามารีย์อย่างตั้งใจซ้ำๆ ร่วมกัน

2. การให้ภาพรวม

- Interest : สร้างความสนใจ โดยการถามนักเรียนว่า “บทวันทามารีย์มีต้นกำเนิดมาอย่างไร?” ถ้าหากว่า นักเรียนไม่รู้ครูเปิด CD ให้นักเรียนดู
- Need : นักเรียนทราบว่า บทวันทามารีย์ เป็นบทที่เทวดาถือสารมาแจ้งข่าวแก่แม่พระ จะเป็นบทสวดที่มีความหมาย
- Time : ๑ คาบ
- Range : บทวันทามารีย์
- Objectives
1. เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของบทวันทามารีย์ และได้สวดบทวันทามารีย์ด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น
  2. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของบทวันทามารีย์
  3. เพื่อให้นักเรียนมีแม่พระเป็นแบบอย่างในความนอบน้อม

3. การนำเสนอบทเรียน

3.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- ให้นักเรียนดู VCD การ์ตูนประวัติแม่พระ
- ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ เรื่อง ที่ได้ดูว่า มีตอนไหนที่เกี่ยวข้องกับบทวันทามารีย์ และแม่พระได้แสดงถึงความนอบน้อมต่อพระเจ้าอย่างไร?

3.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ครูอ่านพระวรสาร ตอนทูตสวรรค์ แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า (ลก. 1: 26-38)
- ครูอธิบายสรุปประเด็นสำคัญของบทวันทามารีย์ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการที่แม่พระมีความนบนอบและน้อมรับน้ำพระทัยของพระเจ้า
- ครูให้นักเรียนอ่าน YOUCAT ข้อ 147-149

อธิษฐานภาวนา

สวดบทวันทามารีย์และรำพึง “ขอให้ฉันไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” (ลก 1: 38)

3.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ให้นักเรียนตอบคำถามว่า “นักเรียนสามารถนำคุณธรรมความนบนอบต่อพระเจ้าไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร?” และแบ่งปันความคิดเห็น
- ให้นักเรียนเขียนข้อตั้งใจว่า จะนำคุณธรรมความนบนอบไปใช้ได้อย่างไรบ้างในชีวิตประจำวัน และนำข้อตั้งใจไปปฏิบัติเป็นเวลา ๑ เดือน และนำมาแบ่งปันกับเพื่อนว่าในแต่ละสัปดาห์ทำอะไรบ้าง?

4. การไตร่ตรองก่อนจบคาบเรียน

- ครูตั้งคำถาม: ตั้งแต่นี้ไป การสวดบทวันทามารีย์จะมีความหมายอย่างไรต่อนักเรียน?

5. การเตรียมตัวของครู

- อ่าน ศึกษาและรำพึงบทเทศน์ของคุณพ่อชัชยะ กิจสวัสดิ์ เรื่อง ทูตสวรรค์แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า (ลก 1: 26-38)

ทูตสวรรค์แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า

ข่าวดี ลก 1:26-38

²⁶เมื่อนางเอลีซาเบธตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้วพระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ ²⁷มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่งซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อมารีย์ ²⁸ทูตสวรรค์เข้าไปในบ้านกล่าวกับพระนางว่า จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน” ²⁹เมื่อทรงได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางมารีย์ทรงงุนวายนพระทัยมาก ทรงถามพระองค์เองว่า คำทักทายนี้หมายความว่าอะไร ³⁰แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่พระนางว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ³¹ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่าเยซู ³²เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา ³³เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไปและพระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย” ³⁴พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ³⁵ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานุภาพของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า ³⁶ดูซิ เอลีซาเบธ ญาติของท่าน ทั้ง ๆ ที่ชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์บุตรชาย ใคร ๆ คิดว่านางเป็นหมั้น แต่นางก็ตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว ³⁷เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” ³⁸พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นที่ไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป

*****

เมื่อเอลีซาเบธซึ่งเป็นมารดาของยอห์นผู้ทำพิธีล้างตั้งครรภ์ได้หกเดือน พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี เพื่อแจ้งข่าวแก่หญิงพรหมจารีผู้เป็นคู่หมั้นของโยเซฟ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิดหญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อ **มารีย์** คำแรกที่ทูตสวรรค์กาเบรียลกล่าวทักทายพระแม่มาเรียคือ “จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน” (ลก 1:28) คำ “โปรดปราน” ตรงกับภาษากรีก *charitoō* (คาร์ตอ โอ) ซึ่งพบอีกเพียงครั้งเดียวในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส (อฟ 1:6) ความหมายคือ “ให้เปล่า ๆ” และต่อมาใช้เพื่อหมายถึง “พระหรรษทาน”

เมื่อพระแม่มาเรียเปี่ยมด้วยพระหรรษทานเช่นนี้ ทำไมพระนางจึงงุนวายนพระทัยยิ่งนักเมื่อได้ยินคำทักทายของทูตสวรรค์? (ลก 1:29) เหตุผลแรกอาจเป็นเพราะความสุภาพถ่อมตนของพระนางเอง “ทำไมต้องเป็นข้าพเจ้า? ข้าพเจ้าแสนจะต่ำต้อย ทำไมพระองค์จึงโปรดปรานข้าพเจ้า!” เหตุผลอีกประการหนึ่งคง

เป็นเพราะพระนางตระหนักดีว่าชะตากรรมของผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานและเลือกสรรนั้นเป็นอย่างไร ? ชาวอียิปต์คือประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร แต่ตลอดสามพันปีที่ผ่านมา พวกเขาต้องทนทุกข์ยิ่งกว่าชนชาติอื่นใด และเกือบถูกพวกนาซีฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง นี่คือสาเหตุที่ทำให้พระแม่กลัว และวุ่นวายพระทัย จนทูตสวรรค์ต้องปลอบใจว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย” พร้อมกับกล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า “ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” (ลก 1:30)

พร้อมกันนี้ ทูตสวรรค์กาเบรียลได้แจ้งข่าวสำคัญแก่พระแม่มารีย์ 2 ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรกเกี่ยวข้องกับพระแม่เอง กล่าวคือ

1. **พระแม่จะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง** และเป็นเพราะข่าวนี้เองที่ทำให้พระนางถามว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” จะเห็นว่าพระนางไม่ได้สงสัยในคำพูดของทูตสวรรค์ แต่สงสัยตัวเองว่าจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรได้อย่างไรในเมื่อยังเป็นพรหมจารีอยู่ ผิดกับเศคาริยาห์ที่ทูลถามทูตสวรรค์กาเบรียลว่า “ข้าพเจ้าจะแน่ใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าชราแล้ว และภรรยาของข้าพเจ้าก็อายุมากแล้วด้วย” จนทูตสวรรค์ต้องดำนิว่า “ข้าพเจ้าคือกาเบรียลซึ่งเสด็จมาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาพูดกับท่านและนำข่าวดีนี้มาแจ้งให้ท่านทราบ แต่ท่านไม่เชื่อคำของข้าพเจ้า ซึ่งจะจริงเมื่อถึงเวลากำหนด ดังนั้น ท่านจะเป็นไปจนถึงวันที่เหตุการณ์นี้จะจริง” (ลก 1:18-20)

สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือดูกาเป็นแพทย์ และพยายาม “ค้นคว้าเรื่องราวทั้งหมดตั้งแต่ต้นอย่างละเอียด” (ลก 1:3) ท่านควรจะบันทึกกระบวนการให้กำเนิดบุตรในเชิงวิทยาศาสตร์ดังที่แพทย์ทั่วไปพึงกระทำ แต่กลับกลายเป็นว่าท่านบันทึกคำสนทนาระหว่างทูตสวรรค์กาเบรียลและพระแม่มารีย์เกี่ยวกับการให้กำเนิดบุตรที่ไม่เหมือนใครในโลกนี้ไว้อย่างละเอียด นั่นคือ “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่านและพระอานุภาพของพระผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้น บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า” (ลก 1:35) นั่นคือ ท่านค้นคว้าและยืนยันในฐานะแพทย์ว่า **พระกุมารทรงบังเกิดด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า**

2. **พระแม่จะตั้งชื่อบุตรที่เกิดมาว่า “เยซู”** ซึ่งตรงกับภาษาฮีบรู *Joshua* (โยชูวา) อันหมายถึง “พระเยโฮวาห์คือผู้ช่วยให้รอด”

ประเด็นที่สอง เกี่ยวกับ “บุตร” ของพระแม่ คือ

1. **เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่** (ลก 1:32)

2. **เขาจะได้ชื่อว่าบุตรของผู้สูงสุด** ตามความคิดของชาวอียิปต์ “บุตร” คือ “สำเนา” (copy) ของบิดา และมีคุณสมบัติทุกประการที่บิดามี ในกรณีนี้บิดาคือ “ผู้สูงสุด” หรือ *hupsistos* (ฮุพซิสตอส) ในภาษากรีก ซึ่งหมายถึง “พระยาห์เวห์” เพราะฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมาจึงมีคุณสมบัติทุกประการที่พระยาห์เวห์ทรงมี

3. **เขาจะได้รับพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษของเขา** ซึ่งเท่ากับว่าพระองค์คือผู้สืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิด

4. **เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไป** นั่นคือพระองค์จะเป็นกษัตริย์ปกครองชาวอิสราเอลชั่วนิรันดร์

5. **พระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย** ซึ่งเป็นการทำให้คำพยากรณ์ของประกาศนาธานที่กล่าวแก่กษัตริย์ดาวิดสำเร็จลุล่วงไป นั่นคือ **“ราชวงศ์และอาณาจักรของท่านจะมั่นคงอยู่ต่อหน้าเราตลอดไป อำนาจปกครองของท่านจะตั้งมั่นอยู่ตลอดไป”** (2 ซมอ 7:16)

แม้ทูตสวรรค์กาเบรียลจะไม่ได้กล่าวออกมาตรง ๆ แต่จากเนื้อหาของข่าวที่แจ้งแก่พระแม่มาเรียซึ่งได้กล่าวมาแล้ว เราไม่มีทางเลือกอื่นได้เลยนอกจาก **“พระกุมารที่กำลังจะประสูติมานี้คือพระเมสสิยาห์ และทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด !”**

พระเจ้าทรงแจ้งแผนการและวัตถุประสงค์ของพระองค์ในการไถ่กู้มนุษยชาติให้พระแม่มาเรียทราบแล้ว ขาดเพียงสิ่งเดียวคือ **“ความยินยอม”** จากพระแม่ ทั้ง ๆ ที่ทรงกลัวและวุ่นวายพระทัย แต่พระแม่ก็ทรงตัดสินใจเด็ดขาด ตอบทุกของพระเจ้าว่า **“ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด”** (ลก 1:38)

พระกุมารกำลังจะประสูติแล้ว.... เราจะตอบรับความโปรดปรานและพระพรพรทานเช่นเดียวกับพระแม่มาเรีย แล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะเข้ามาในหัวใจของเรา.. หรือเราจะใจดำทิ้งพระองค์ให้หนาวเหน็บอยู่ในถ้ำเลี้ยงสัตว์ ก็เลือกเอา !

%%%%%%%%%